

CYLaw

[Έρευνα](#) - [Κατάλογος Αποφάσεων Νέου Ανωτάτου Δικαστηρίου](#) - [Εμφάνιση Αναφορών \(Noteur on\)](#) - [Αφαίρεση Υπογραμμίσεων](#)

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
Δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 9(3)(γ) του [N.33/1964](#)
ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΡ. 36/2024

27 Μαΐου, 2025

[Γ.Ν. ΓΙΑΣΕΜΗΣ, Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Α. ΔΑΥΙΔ, Δ/ΣΤΕΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ [REDACTED]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΑΡ. ΥΠΟΘΕΣΗΣ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ ΥΠ' ΑΡ. 338/2019 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 30.9.2024 -

ΜΕΤΑΞΥ:

ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ [REDACTED]

Εφεσείουσα στο Εφετείο/Αιτήτρια

v.

ΣΕ Ο,ΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ [REDACTED]

Εφεσίβλητης στο Εφετείο/Καθ'ης η Αίτηση

Χρ. Πουργουρίδης, για Χρήστος Πουργουρίδης & Σία ΔΕΠΕ, για την Αιτήτρια
Α. Χαραλάμπους, για Κώστας Ροσιδής ΔΕΠΕ, για την Καθ' ης η Αίτηση

Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον Δικαστή Γ.Ν. Γιασεμή.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΓΙΑΣΕΜΗΣ, Δ. Η παρούσα αίτηση καταχωρίστηκε δυνάμει της πρόνοιας του **άρθρου 9(3)(γ) του [περί Απονομής της Δικαιοσύνης \(Ποικίλαι Διατάξεις\) Νόμου του 1964, \(Ν.33/1964\)](#)**, όπως έχει τροποποιηθεί με τον ομώνυμο τροποποιητικό νόμο 145(Ι)/2022. Υποβλήθηκε δε, στη βάση του Κανονισμού 9 **των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Δικαστηρίου του 2023**. Αφορμή για την καταχώρηση της, έδωσε η απόφαση του Εφετείου στην Πολιτική Έφεση αρ. 338/2019, η οποία εκδόθηκε στις 30.9.2024.

Με την πιο πάνω έφεση, είχε επικυρωθεί η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού στη Γενική [Αίτηση αρ. 223/2017, ημερομηνίας 31.7.2019, ECLI:CY:AD:2019:B240](#), η οποία αφορούσε θέμα κληρονομικής διαδοχής. Για την ακρίβεια, με αυτή έγινε δεκτό αίτημα για τροποποίηση του ήδη εκδοθέντος πιστοποιητικού κληρονόμων στην Αίτηση Διαχείρισης αρ. 186/2017 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού. Η πιο πάνω εξέλιξη, οδήγησε στην προσθήκη του ονόματος της Κυριακούς Κωνσταντή ως κληρονόμου της Μαρίας Λουκά, μητέρας του αποβιώσαντος, στην πιο πάνω διαχείριση. Αρχικά, είχε δηλωθεί ως η μόνη κληρονόμος του η σύζυγος του, εφεσείουσα στην προαναφερθείσα έφεση και τώρα αιτήτρια στην παρούσα αίτηση. Συγκεκριμένα, με την έγκριση της αίτησης στη διαχείριση, κατέστη και η Κυριακού κληρονόμος του εν λόγω αποβιώσαντος, στη βάση

συγκεκριμένης συγγένειας και για συγκεκριμένη ακίνητη ιδιοκτησία. Τούτο, επιτεύχθηκε δεδομένου ότι η μητέρα του αποβιώσαντος Μαρία, η οποία γεννήθηκε στις 12.5.1917, ήταν ετεροθαλής αδελφή της καθ' ης η αίτηση Κυριακούς Κωνσταντή, γεννηθείσας το 1932 και επομένως, θυγατέρες και οι δύο, από διαφορετικές μητέρες, του Κωνσταντίνου Χριστοδούλου.

Με την παρούσα αίτηση, η αιτήτρια, αιτείται την παραχώρηση άδειας για εξέταση από το Ανώτατο Δικαστήριο, δυνάμει της πιο πάνω δικαιοδοσίας του, δύο νομικών θεμάτων. Με το πρώτο, ζητείται να αποφασιστεί, *«ποιο είναι το νομικό αποτέλεσμα της κατάργησης ενός νόμου και συνεπακόλουθα μπορεί το δικαστήριο να χορηγήσει θεραπεία σε ένα διάδικο η οποία να βασίζεται σε νόμο που καταργήθηκε και για τον οποίο δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι πρόνοιες του [περί Ερμηνείας Νόμου, Κεφ. 1, άρθρο 10\(2\)](#);»*. Με το δεύτερο, δικονομικής φύσεως, ζητείται να αποφασιστεί κατά πόσο το Εφετείο, *«Έχει εξουσία, χωρίς να υπάρχει ενώπιον του αντέφεση, να ανατρέψει εύρημα του πρωτόδικου δικαστηρίου, καθοριστικής σημασίας ως προς την έκβαση της υπόθεσης.»*

Με το δεύτερο λόγο έφεσης, από τον οποίο, εμφανώς, προκύπτει το τελευταίο πιο πάνω νομικό θέμα, είχε γίνει εισήγηση ότι αφού η Κυριακού είχε γεννηθεί περί το 1932 δεν θα μπορούσε να είχε προσωπική γνώση των συνθηκών υπό τις οποίες είχε γεννηθεί η Μαρία το 1917, όπως ήταν το εύρημα του εκδικάσαντος Δικαστηρίου. Το Εφετείο, έχοντας επίγνωση, προφανώς, της πιο πάνω αδυναμίας στη μαρτυρία, εξέτασε τη συγκεκριμένη πτυχή, όπως παρατήρησε, με αναφορά στο σύνολο της σχετικής μαρτυρίας που είχε τεθεί ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου. Στη βάση αυτή, λοιπόν, κατέληξε πως η πηγή των πληροφοριών της Κυριακού, όπως η τελευταία είχε, επίσης, αναφέρει, ήταν ο πατέρας της ο οποίος ήταν

ο πατέρας και της Μαρίας, καθώς, επίσης, η ίδια η Μαρία με την οποία διατηρούσε σχέσεις και επικοινωνούσαν μεταξύ τους. Τις σχέσεις τις αυτές, η Κυριακού τις περιέγραψε στη συμπληρωματική ένορκη δήλωση της, το περιεχόμενο της οποίας, όπως παρατήρησε το Εφετείο, είχε παραμείνει αναντίλεκτο, αφού δεν αμφισβητήθηκε, στο κατάλληλο στάδιο, από την πλευρά της εδώ αιτήτριας, σύζυγο του αποβιώσαντος.

Επιπρόσθετα, επισημαίνεται πως, το Εφετείο, αν και δεν προέβη σε συγκεκριμένη, σχετική αναφορά, εντούτοις, ως προς την κατάληξη του σε σχέση με την πιο πάνω πτυχή, εμφανώς, ενήργησε στη βάση της εξουσίας που του παρέχει το [άρθρο 25\(3\) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, Ν.14/1960](#). Συγκεκριμένα, τούτο προβλέπει, μεταξύ άλλων, πως το Εφετείο κατά την ακρόαση και διάγνωση αποφάσεως, *«δεν θα δεσμεύεται υπό οιασδήποτε αποφάσεως περί πραγματικών γεγονότων του εκδικάσαντος Δικαστηρίου και θα έχει εξουσίαν να αναθεωρεί τας προσαχθείσας αποδείξεις, να συναγάγει τα ίδια αυτού συμπεράσματα. και να δύναται να δώσει οιασδήποτε απόφασιν ή να εκδώσει οιασδήποτε διάταγμα το οποίον αι περιστάσεις της υποθέσεως δικαιολογούν, .»*. Αυτό, λοιπόν, έπραξε το Εφετείο, προς διαπίστωση των σχετικών γεγονότων, δεδομένης της μαρτυρίας που υπήρχε ενώπιον του, ώστε να μην προκύπτει προς εξέταση το νομικό θέμα που εισηγήθηκε η πλευρά της αιτήτριας.

Όσον αφορά το πρώτο νομικό θέμα, ανωτέρω, αν και πιο ουσιαστικό από το δεύτερο, εντούτοις, δεν προκύπτει αυτό να υπήρξε αντικείμενο εξέτασης είτε από το πρωτόδικο Δικαστήριο είτε από το Εφετείο. Τέθηκε με το συγκεκριμένο περιεχόμενο για πρώτη φορά με την παρούσα αίτηση. Εξηγείται, πως ενώπιον του Εφετείου είχε τεθεί, με τον πρώτο λόγο έφεσης, συγκεκριμένα, το εξής θέμα: Πως, *«ο περί Διαθηκών και Διαδοχής Νόμος*

του 1945, (Ν.25/1945) ο οποίος κατάργησε τον περί Διαθηκών και Διαδοχής Νόμο του 1895, δεν διατήρησε σε ισχύ τις όποιες νομιμοποιήσεις εξώγαμων τέκνων έγιναν, δυνάμει του Νόμου του 1985. Αν πρόθεση του νομοθέτη ήταν να διατηρήσει σε ισχύ τις όποιες νομιμοποιήσεις, θα το έλεγε ρητά όπως το λένε ρητά όλοι οι μεταγενέστεροι νόμοι.» Το Εφετείο εξέτασε το θέμα προβαίνοντας σε εκτενή παράθεση από την πρωτόδικη απόφαση. Το συγκεκριμένο απόσπασμα από αυτή, είναι άμεσα σχετικό. Όπως ελέχθη εκεί, «Με βάση το Κανονικό δίκαιο, παιδί εκτός γάμου καθίστατο νόμιμο με τον μετέπειτα γάμο των γονέων του και θεωρείτο νόμιμο σύμφωνα με τις πρόνοιες του [Ν.20/1895](#).». Προς επιβεβαίωση τούτου, το εκδικάσαν Δικαστήριο παρέπεμψε και σε πιστοποιητικό γέννησης, τεκμήριο 1, της Μαρίας που εκδόθηκε στις 9.3.1995, όπου ως γονείς της αναφέρονται ο Κωνσταντίνος Χριστοδούλου και η Ρεβέκκα Νικολάου. Πέραν του ότι δεν αμφισβητήθηκε η μαρτυρία ως προς το συγκεκριμένο θέμα, δεν αμφισβητήθηκε για να εξεταστεί στη νομική βάση που τέθηκε με την παρούσα αίτηση. Σύμφωνα με το **άρθρο 9(3)(γ)**, άδεια παραχωρείται «*επί νομικών θεμάτων τα οποία προκύπτουν από την απόφαση του Εφετείου*» και οπωσδήποτε, όχι ως παρεπόμενα αυτής, μετά την απόφαση του. Επομένως, ούτε και για το θέμα αυτό μπορεί να παραχωρηθεί άδεια.

Έπειτα, τονίζεται πως δεν είναι για όλα τα νομικά θέματα που προκύπτουν από μια έφεση που δικαιολογείται να παραχωρηθεί άδεια για εξέταση από το Ανώτατο Δικαστήριο. Σύμφωνα με το **άρθρο 9(3)(γ)** πρέπει να καταδεικνύεται ότι συντρέχει, τουλάχιστον, ένας ή περισσότεροι από τους λόγους που προβλέπονται σε αυτό. Δηλαδή ότι, «*..συναρτώνται με τη διαφοροποίηση πάγιας νομολογίας ή με την ανάγκη ορθής ερμηνείας, είτε πρωτογενούς είτε δευτερογενούς ουσιαστικής νομοθετικής διατάξεως, ή με μείζον ζήτημα δημοσίου συμφέροντος ή γενικής δημόσιας σημασίας ή*

συνοχής του δικαίου επί συγκρουομένων ή αντιφατικών αποφάσεων του Εφετείου, κατά την υπ' αυτού ενασκουμένη πολιτική ή ποινική δικαιοδοσία:».

Ακριβώς, η ορθότητα της απόφασης του Εφετείου αναφορικά με νομικό θέμα που αυτό εξέτασε και εφόσον τούτο αναδεικνύεται ως τέτοιο, δεν είναι αρκετός λόγος για την ανάληψη από το Ανώτατο Δικαστήριο δικαιοδοσίας για παραχώρηση άδειας προς εξέταση του σε τρίτο βαθμό, δυνάμει του **άρθρου 9(3)(γ)**. Πρέπει, επίσης, να καταδειχθεί ότι συντρέχει κάποιος ή και περισσότεροι από τους λόγους ανωτέρω. Εν προκειμένω, δεν γίνεται αναφορά στο σώμα της αίτησης, σε κάποιο από τους λόγους που προβλέπονται στην πιο πάνω πρόνοια.

Συγκεκριμένα, σε κάποιο σημείο της υπό εξέταση αίτησης, κάτω από τον τίτλο «*Λόγοι για τους οποίους πρέπει να χορηγηθεί η άδεια*», υπάρχει ένα κείμενο μερικών σελίδων, το περιεχόμενο του οποίου παραγνωρίζει την επιφύλαξη στο **άρθρο 9(3)(γ)** που αναφέρει ότι, «*. συμφώνως των πιο πάνω, υποβαλλομένη αίτηση δέον να προσδιορίζει σαφώς τα προκύπτοντα από την οικεία απόφαση νομικά θέματα, ως και τους πλήρεις λόγους και τα αναγκαία στοιχεία τα υποστηρίζοντα το αίτημα, προκειμένου το Ανώτατο Δικαστήριο να αποφανθεί κατά πόσο θα παραχωρήσει την απαιτούμενη άδεια:»*. Εν ολίγοις, δεν γίνεται, σε αυτό, επίκληση οποιουδήποτε από τους λόγους στο **άρθρου 9(3)(γ)**, ανωτέρω. Τέλος, ακόμα και τότε, όμως, πρέπει να προβάλλει έντονα η απαίτηση προς επίκληση τους, ώστε το Ανώτατο Δικαστήριο επιτακτικά να πρέπει να επιληφθεί του εγειρόμενου θέματος προς το σκοπό καθορισμού του Νόμου που πρέπει να εφαρμόζεται, σχετικά, από τα πρωτόδικα Δικαστήρια της Κυπριακής Δημοκρατίας και από το Εφετείο.

Για τους πιο πάνω λόγους η αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει και απορρίπτεται. Επιδικάζονται έξοδα υπέρ της καθ' ης η αίτηση και εναντίον της αιτήτριας τα οποία καθορίζονται στο ποσό των €2000.-, πλέον Φ.Π.Α.

Γ.Ν. ΓΙΑΣΕΜΗΣ, Δ.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Δ.

Α. ΔΑΥΙΔ, Δ.

/γκ